

ТУНДЖЕР ДЖЮДЖЕНОГЛУ

КЪЗЪЛЪРМАК

(Kızılırmak)

ЧЕРВЕНА РЕКА

(ЧЕРНА ОВЦА)

(Музикална трагедия)

Преводач: Нуртен Саатчъ, превод от турски

Забележка: Пиесата се играе без пауза .

На Хаяти Асълязъджъ...

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

ХЮСЕЙИН АГА	(Глава на семейството, собственик на дома. Глава на номадския народ в долината). Около 65 годишен.
ХАТИДЖЕ	Дъщеря му. Около 18 годишна.
ЗЕХРА	Жена му. Около 20 годишна.
ШАБАН	Иконом (управител). Около 35-40 годишен.
АЛИ АГА	Богат собственик на земи . Около 60 годишен.
МЕХМЕТ	Синът му. Около 25 годишен.
СЕЛИМ	Овчар (Чобанин). Около 25 годишен.
ЧЕРНАТА ОВЦА	Овца от стадото. Водеща овца
1-ви ВЪЗРАСТЕН	Член от съвета на старейшините
2-ри ВЪЗРАСТЕН	Член от съвета на старейшините
3-ти ВЪЗРАСТЕН	Член от съвета на старейшините
1-ви МЪЖ	
2-ри МЪЖ	
ДЕТЕ	
СТАДО	(Деце, жена и мъже, главите и гърбовете им покрити с овчи козини, сякаш са приклепнали и приведени на четири крака. Някои от жените са забрадени.)

ДВЕ ОВЧАРСКИ КУЧЕТА (Двама здрави и силни младежа, главите и гърбовете им са покрити с овчи козини, сякаш са приклепнали и приведени на четири крака.)

НАРОДА ОТ ДОЛИНАТА (НАРОД ОТ НОМАДИ), НАБЛЮДАТЕЛИ и др.
(Със същите дрехи от стадото)

ВРЕМЕ НА ДЕЙСТВИЕ : 1870-та година

МЯСТО НА ДЕЙСТВИЕ: Анадол

СЕЗОН НА ДЕЙСТВИЕ : Края на първа пролет, началото на лятото.

Ливади
(Пасбише)

(Стадото пасе...

Две ОВЧАРСКИ КУЧЕТА, наблюдават пасящото стадо от двете страни....

ОВЧАРЯТ СЕЛИМ, седнал обхващащ с поглед цялото стадо, замислен

От далече се чува шуртенето на течащата река Къзълърмак(Червената Река.)

Времето е затворено... притъмняло... Действащите лица сцената:)

ПЕСЕНТА НА КЪЗЪЛЪРМАК (ПЕСЕНТА НА ЧЕРВЕНАТА РЕКА) I

От небето, планините, от камъните
като светкавица слизаме!
От малката вода растейки
Отиваме до Къзълърмак!

След нас историята ни
Идваме с народните си песни!
Реката тече ли обратно?
Ще достигнем до морета и океани !

С прегради и бентове можем ли
лесно да спрем това течение?
Ако разбутаме речното легло
Ще спре ли течението?

*(ОВЧАРЯТ СЕЛИМ изваждаки кавала си жално жално започна да свири
Святкат светкавици..... отдалече се чуват гръмотевици.*

Стадото е в безпокойство.

Кучетата усетили безпокойството на стадото се заслушват внимателно.....

*ЧЕРНАТА ОВЦА, най отпред е лице в лице със СЕЛИМ.... Сякаш слуша звукът на
кавала.....)*

СЕЛИМ - *(Оставя квала... не е усетил, че времето се е развалило. Обръща се към
ЧЕРНАТА ОВЦА) Ти си една ЧЕРНА ОВЦА! В цялото голямо стадо ти си
единствената черна овца. Трябва да ми помагаш.... Кажи черна овцо
кажи! Кажи разрешението! Как ще изляза от това положение?*

ЧЕРНАТА ОВЦА - Мееее...

(ЧЕРНАТА ОВЦА:)
ПЕСЕНТА НА ЧЕРНАТА ОВЦА

Аз се казвам Черна овца!
Най трудната игра е да си различен!
Идва време и ми се накарват!
Изхвърлят ме от стадото ми!

Идва време и ме прокудват
Заради цветът ми ме отритват.
Идва време когато ме побиват
Изхвърлят ме от стадото ми!

Възроптавам срещу лъжата
Казвам каквото мисля
Гонят ме от девет села
Изхвърлят ме от стадото ми !

Не се от казвам от правотата
Не мога да съм безразличен
За да дотстигна до светлината
Не мога да си затварям
очите пред тъмнината.

Истински е моят път
Целта ми е човешкият произход
Зная ,че силата е в единството
Изхвърлят ме от стадото ми.

Винаги съм изпълнен с обич
Покорен слуга съм на угнетените
За утрешните справедливи дни
Връщам се към стадото си.

(Святкат светкавици.....Сякаш грамотевиците са по наблизко.

СЕЛИМ - Сякаш ще вали черна овчице !
ЧЕРНАТА ОВЦА - Меее!

*(СЕЛИМ се мъчи да подбере стадото.
Кучетата хриптейки се мъчат да помогнат на СЕЛИМ.)*

СЕЛИМ - *(Към стадото)* Ще вали. Побързайте!

ЧЕРНАТА ОВЦА - Мееее...

(Черната овца се впуска в стадото. Сякаш помага на стадото да се посъберат.....

Отначало святка светкавица , след това остра гръмотевица каточели пада върху тях. Стадото е вече много разтревожено. Селим се мъче се да предотврати разпръсването на стадото, прави усилия да поведе стадото напред .

СЕЛИМ -

*Не се разпръсвайте ! Не се разпръсвайте ! Ще се утрепете!
Не се разделяйте!*

(Кучетата се мъчат да докарат разделилите се от стадото.....

ЧЕРНАТА ОВЦА- Безпомощно се приближава към СЕЛИМ.....

СЕЛИМ изважда кавала си и започва да свири.

Святкат сеткавици ,гърмят грамотевици, започва леко да вали.

Чуло гласът на кавала стадото се е поуспокоило.... ... и стадото започва бавно бавно да се прибира.

С усилването на дъждът , животните в стадото все повече се приближават един към друг.

Като чели силният и въздействащ звук на кавала допринася за събирането и сближаването на стадото.

Стадто въпреки дъждът, грамотевиците, светкавиците свивайки се , се е насъбрало на едно място.

Черната овца блеейки обикаля из стадото.

Сягаи стадото се е омагьосало.

СЕЛИМ свирейки с кавала си започва да върви.

Стадото под голяма дисциплина тръгва подир Селим.

КУЧЕТАТА и ЧЕРНАТА ОВЦА, заедно с приведените глави на СТАДОТО тръгват подир СЕЛИМ.

СТАДОТО върви въпреки светкавиците, гръмотевиците, мълниите.

Вътре в шатрата

(ХАТИДЖЕ преде вълна).

ЗЕХРА замислена с копнеж.... ЗЕХРА сякаш провокирана от дъждът, диша страстно..

- ЗЕХРА - От сутринта седиш.
ХАТИДЖЕ- Какво да правя майко?
ЗЕХРА - Глупачка, колко пъти ти казах, няма да ми казваш майко. Колко години разлика имаме. Да има да има една две години....
ЗЕХРА - Аз станах жена на баща ти, а не майка на теб.
ХАТИДЖЕ - Друг път няма да ти кажа така, майко!
ЗЕХРА - Момиче на инат ли казваш така?
ХАТИДЖЕ - Изпусна се от езика ми!
ЗЕХРА - Казвай ми « како» . Кажки како!
ХАТИДЖЕ - Добре како...
ЗЕХРА - Ако чуя още веднъж , че си казала майко Заклевам се,че ще накарам баща ти да те набие ! Разбра ли ?

(Чува се звук на кавал....

ХАТИДЖЕ остава вълната от ръката си.

ЗЕХРА и ХАТИДЖЕ първо виждат СЕЛИМ и след това преминаването на СТАДОТО.

ЗЕХРА със страст поглежда СЕЛИМ. ХАТИДЖЕ го поглежда с обич. ХАТИДЖЕ става от мястото си.

- ЗЕХРА - *(Зехра вижда че ХАТИДЖЕ е станала от мястото си. Раздразнително казва- « Гледай си работата» !*
(ХАТИДЖЕ отново сяда на мястото си.)
ХАТИДЖЕ- Како !
ЗЕХРА - *(Мисълта ѝ е в СЕЛИМ) Какво има?*
ХАТИДЖЕ - *(Отказва се) Няма нищо.*
ЗЕХРА - Има...Какво стана с прането ?
ХАТИДЖЕ - Не съм ги изпрала още...
ЗЕХРА - Какво чакаш още ?
ХАТИДЖЕ - Чакам да спре дъждът...
ЗЕХРА - Хайде! Не чакай!

(ХАТИДЖЕ забързано и припряно излиза. Тишина.

ЗЕХРА е замислена... Окото ѝ попада на баката за прясно мляко... Сяда... С нетърпение поглежда към баката за прясно мляко... Изведнъж става на крак.)

Кошарата

(Стадото се настанява в кошарата...Кучетата са застанали пред вратата на кошарата...Вън дъждът продължава...Отвреме на време се чуват мълни и гръмотевици...

СЕЛИМ запалва дървата в примитивната камина, може би съблича къепя (ямурлука) и ризата си, мъчи се да се подсуши...

СЕЛИМ се мъчи специално да подсуши косите си.

ЗЕХРА в ръцете си с баката за прясно мляко влиза в обора...Кучетата изобищо не лаят напротив умилкват се около ЗЕХРА...

Защото тя е младата съпруга на ХЮСЕЙИН АГА...

Бъдецето им е в нейни ръце...

ЗЕХРА със страст следи СЕЛИМ... Но СЕЛИМ не е забелязъл присъствието на ЗЕХРА...

ЧЕРНАТА ОВЦА поглежда разумно към ЗЕХРА И СЕЛИМ.

(ЗЕХРА:)

СТРАСТ

Облаците се снижават ниско
Приближават по двойки към мен
Ти откри тая тръпка в мен
Господи как ще се отзова на тоя огън
Боже мой каква е тази любов,
Искам СЕЛИМ до мен!

Облаците идват развихрени към мен
Пронизват хладно гърдите ми
За мене лъжа за теб истина
Всевишният да отреди утрешния ден!
Боже мой каква е тая любов,
Искам СЕЛИМ до мен!

Облаци въру облаци
Облаци върху планините
Господи не всявай тъмни облаци върху СЕЛИМ!
Боже мой каква е тая любов,

Искам СЕЛИМ до мен!

(СЕЛИМ изведнъж усеща че е наблюдаван от някого...)

СЕЛИМ - Заповядай како...
ЗЕХРА - Селим ще взема мляко.
СЕЛИМ - Сега не е време како..
ЗЕХРА - Ядосваш ме...
СЕЛИМ - Защо?
ЗЕХРА - Не ми казвай «како» !
СЕЛИМ - Ти си жена на господарят ми...
ЗЕХРА - Не ми казвай « како» !

(СЕЛИМ свежда глава...Всичките овце, кучета и Черната овца следят развоя с интерес ...)

ЗЕХРА - Ще издоя мляко...(Вижда че СЕЛИМ е останал неподвижен) Хвани ми една овца!... Не чуваш ли какво ти казах!
Това стадо е мое.. СЕЛИМ длъжен си да направиш всичко каквото искам!

(СЕЛИМ не е безразличен към жадуващия поглед на ЗЕХРА... Известно време скришно поглежда към ЗЕХРА. След това се впуска в стадото.. Хваща една овца и я докарва в средата...ЗЕХРА преминава зад овцата...Придърпва баката...и ниско се навежда (нагъзва)...ЗЕХРА започва до дои овцата...и от време на време страсно поглежда към СЕЛИМ.)

СЕЛИМ - Държа како!
ЗЕХРА - (Вика с висок глас) Не ми казвай « каооо» !
СЕЛИМ - (Викането е наранило гордостта му. Рязко) Ами какво да ти кажа?
ЗЕХРА - Каж ми Зехра!
СЕЛИМ - Ти си жената на господарят ми, не е подходящо да те назовавам с името ти.
ЗЕХРА - (С треперец глас) Пред всички... пак ми казвай како ... но когато сме сами .. наричай ме ЗЕХРА.

(ЗЕХРА повече не може да се стърпи, събаряйки баката за мляко се изправя.. Изправя се пред СЕЛИМ...Хваща СЕЛИМ и го разтърсва)

ЗЕХРА - (Като чели решена на всичко. Решителна) Очите ти не ме ли виждат? Погледни ме в лицето! В лицето! В лицето! Погледни!
Да не би да се страхуваш от мен? Каж ми страхуваш ли се?
(Съскай ки през зъби)Не ме ли искаш? Не ме ли желаш?
(Свлича ризата и показва гърдите си.)Ти се страхуваш от мен? Селим , или е вярно, това което хората говорят за теб?
СЕЛИМ- (С треперец глас) Какво говорят ?

ЗЕХРА - *(Предизвиквайки го.)* Селим за тебе говорят, че не си мъж... "Не гледайте осанката му .. Всички говорят, че ти не се интересуваш от жени..."

СЕЛИМ - Лъжа! Който го е казал лъже...

ЗЕХРА- Докажи че е лъжа...

СЕЛИМ - Как?

ЗЕХРА - Аз те искам, аз те желая...Селим, да се оттеглим на това къше..
Събори ме там... *(Започва да пълзи по СЕЛИМ.)*
Качи се отгоре ми! Докажи че си мъж...

СЕЛИМ - *(СЕЛИМ отстъпвайки назад се спасява)* Ти си жена на Хюсейин Ага...

ЗЕХРА - Какво значение има?

СЕЛИМ - Но той е моят господар.. Избрал ме е за чобанин (пастир)...

ЗЕХРА- Глупак!

СЕЛИМ - Как мога да му направя такова нещо?

ЗЕХРА - Господарят ти вече приближава седемдесетте!...

СЕЛИМ - Но...

ЗЕХРА - Аз съм на двадесет и пет... И тъпаните трябва да думкат синхронно... Ти не ме разбираш! Аз изгарям по теб ,Селим!

СЕЛИМ - *(Прекъсвайки я)* Ти си жена на господарят ми!

ЗЕХРА - *(Ядосвайки се... зашлепява шамар на СЕЛИМ. Излизайки взема баката за мляко.)* Глупак!
(СЕЛИМ известно време мълчи... Поглежда стадото , кучетата... които гледат СЕЛИМ със заинтересован поглед... СЕЛИМ се приближава към ЧЕРНАТА ОВЦА..)

СЕЛИМ - *(Към останалите.)* Всеки да си гледа работата!
(Отдалечават се от другите заедно с ЧЕРНАТА ОВЦА...(Черната овца и СЕЛИМ като че ли се разтушват...) Ах Черна овчице , ах! Каква е тая работа черната ми овчица? Преди само отдалеко ме гледаше.. Сега вече напълно е безразсъдна... Аз пък съм влюбен в Хатидже... Аз търся пътища как да се сблiza с Хатидже... А пък мащехата й иска да легне с мен... А пък и тая Зехра е хубава жена... Кой може да й устои Черна ми овчице... Кой мъж може да откаже на такава жена? Мислиш ли че не я искам? Не искам ли да я положа тук? Не искам ли да вляза топличко в нея? И да й докажа своята мъжественност? *(Мълчи... Решителен)* Махнете се, напуснете ме греховни мисли! Господи прости ми... умолявам те прави се, че не си чул казаното от мен... Каква наглост .. Това не е ли изневяра към моят работодател?
Утре в други ден , като научи това между мен и Хатидже, какво ще каже тази Зехра? Няма ли да иска да ни попречи?
(Към Черната овчица) Покажи ми изходът от това положение мое Черна овчице! Когато поискам Хатидже каква ще бъде реакцията на Зехра? Кажи ми, Черна Овчице... покажи ми изход от това!

ЧЕРНАТА ОВЦА- *(Сякаш иска да каже, че няма какво да се направи)* Мееееее!

(СЕЛИМ:)

*МЪРТЪВ ВЪЗЕЛ
НЕВЪЗМОЖНОСТ*

*Ясна е борбата ,която вода
За да взема Хатидже
Като обичаи една хубавица
Може ли друга да я замени ?*

*Господи, помогни ми да отхвърля аз дявола в мен
Като обичаи една хубавица,
Как то с друга да я замениш ?*

*Желанията ми ме влудяват и се увеличават
Умът ми бяга,
Като въздишам по Хатидже
Пред мен е Зехрата.*

*Зехра ,Зехра махни се пред мен.
Изневяра се нарича това,
Аз ли не знам, как се заплаща стойността на
Изневярата ?*

*Господи помогни ми,
Угаси този огън в мен.
Обичта ми към Хатидже
Нека бъде достатъчна за мен.*

*(Хатидже безшумно влиза, в ръцете ѝ прането за изпиране..
тя е разплакана)*

СЕЛИМ - Нещо ли стана Хатидже ?

ХАТИДЖЕ - Не мога да търпя повече ! Ъ

СЕЛИМ - Зехра ли?

ХАТИДЖЕ - Кой друг може да бъде?

СЕЛИМ - Какво направи пак?

ХАТИДЖЕ - С основание или без основание ме обижда и ругае . Кара баща ми да ме бие.

СЕЛИМ - Не плачи! Потърпи още малко. Черна овчице , ще намерим някакъв изход нали ?

ЧЕРНАТА ОВЦА - Мееее!

СЕЛИМ - Чули, погледни ! Даже и ЧЕРНАТА ОВЧИЦА каза ДА ...

ХАТИДЖЕ - Вземи ме, открадни ме, нека да избягаме от тук.

СЕЛИМ - Хатидже къде ще избягаме? Не мога да поема такава отговорност...Не ми иде от ръка нищо друго освен пастирството. Не искам да останеш в глад и немотия. Ти може да изтърпиш болки , но гладна не можеш да издържиш. Ако не мога да ти осигоря добър живот, тогава ще секне обичта ти към мен.

ХАТИДЖЕ - Селим обичта ми към теб няма да свърши. Съгласна съм на всичко, стига да бъда до теб.

СЕЛИМ -Хатидже ,ти си дъщеря на богаташ. Сега така говориш , но като се променят условията, тогава по друг начин ще мислиш....

ХАТИДЖЕ - Затова че съм богаташка дъщеря ли не ме искаш?

СЕЛИМ - Да. Баща ти няма на мен да те даде.

ХАТИДЖЕ - От къде знаеш , че няма да ме даде..?

СЕЛИМ - Няма да те даде.

ХАТИДЖЕ - Ще ме даде. Защото той ми е баща... и няма да иска да се измъчвам и да страдам...Който първи ме поиска, на него ще ме даде....Чуваш ли ме ? Ще ме даде, за да не се измъчвам повече в ръцете на машехата си...

СЕЛИМ - Ето , защото е майка ти , затова няма да те даде

ХАТИДЖЕ - Машехата ми за да се освободи от мен ще направи така, че баща ми да ме даде...

СЕЛИМ - Ако я нямаше машехата ти , може би щеше да стане...

ХАТИДЖЕ - Не разбирам Селим !

СЕЛИМ - Казах няма да иска, няма да иска !

ХАТИДЖЕ - Защо ?

СЕЛИМ - (*Спирайки се*) Не знам защо, но знам че няма да иска! За причината нито ти ме питай, нито пък аз да ти кажа.

ЧЕРНАТА ОВЧИЦА – Мееее!

СЕЛИМ - Виж! И тя казва че няма да иска (че няма да се съгласи)

ХАТИДЖЕ - Но няма никаква причина!

СЕЛИМ - Няма ли ?

ХАТИДЖЕ - Няма! Освен това, тя иска колкото е по бързо да се оттърве от мен.

СЕЛИМ - Ти така си мислиш .

ХАТИДЖЕ - Но как, тя не иска ли да се отгърве от мен ?
СЕЛИМ - Иска. Но не по този начин.
ХАТИДЖЕ - Тогава? Може би Черната овцица знае... Питай я!
СЕЛИМ - Каква е причината Черна овцице ?
ЧЕРНАТА ОВЦА - Мееее.....Мееее..
СЕЛИМ - *(малко след като се поразмисли)* Хатидже е дъщеря на богаташ, аз съм беден овчар... Не е възможно да се съберат богаташка и бедняк.

ХАТИДЖЕ - Моят баща не е голям богаташ....Поне за сега...Ако беше много заможен каква му е работата при Али Ага ? Знаеш ли Черна Овцице , моят баща отиде в града за да иска Али Ага да просрочи заема муСелим, всичко това са оправдания. Или ти не ме ли искаш?

СЕЛИМ - ЧЕРНА ОВЧИЦЕ тази ХАТИДЖЕ се е побъркала. Как може да си мисля така ? Какви си ги измисля? Не знае ли че изгарям-умирам по нея?
Не знае ли ?
(СЕЛИМ прегръща ХАТИДЖЕ...ХАТИДЖЕ и тя прегръща СЕЛИМ.....

(ХАТИДЖЕ:)

ЛЮБОВ МОЯ

*Ти си море
Аз съм риба
Взemi си вода и тръгвай!*

*Ти си гора
Аз съм заек
Застреляли са ме , наранен съм
Можееш ли да ме приютиш?*

*Ти си ловец
Аз съм Елен
Нарани ме. Причини ми болка
Бягай от тук!*

*Аз съм река
Ти си лодка
Бурно е .
Можееш ли да потънеш.*

*Обич моя!
Може ли да превъзмogneш всички пречки?
Вечна гора си,
Можееш ли да ме положиш и
да легнем във височините ?*

*(Чува се звук от подковите на копитата на един кон
Хатидже тича към вратата на кошарата. Забързана прибира
торбата с мръсното пране.)*

- СЕЛИМ - Кой е Хатидже ?
ХАТИДЖЕ - Икономът... Да се уговорим Селим. Аз съм дошла тук да те питам за мащехата си.
- СЕЛИМ - Добре..
(Тъкмо Хатидже излиза и вътре влиза ШАБАН)
- ШАБАН - Привет !
СЕЛИМ - Здравей !
(ХАТИДЖЕ излиза).
- СЕЛИМ - *(Непринудено и естествено)* Какво ново иконом Шабан ?
ШАБАН - Довечера ще дойдат гости. Заколи две агнета.
СЕЛИМ - Кой ще дойде?
ШАБАН - Али Ага и синът му Мехмет... Но Хюсейин Ага иска да повикаме целият народ от долината (номади)... Ти въпреки всичко вземи мерки, ще е по добре ако заколиш три агнета. Знаеш, ако не стигне , господарят ще се ядоса.
- СЕЛИМ - *(Мъчи се да възрази)* Поначалю имаме 4 агънца.
ШАБАН - *(Рязко)* Каквото ти казах това прави! Заколи трите!
(Стадото се размърдало обезпокоено... Кучетата хриптейки обикалят из стадото).
- ШАБАН - Каква работа имаше тук?
СЕЛИМ - Тъкмо си тръгваше, попита за мащехата си.
ШАБАН - И аз повярвах.... Селим , гледай да не направиш някаква грешна работа.
- СЕЛИМ - Аз не я поглеждам с грешни очи.
ШАБАН - Това не означава, че нма да я погледнеш. Вътре е много горещо. Вън вали , ама летен дъжд. Дъждът като секне и слънцето като напече, земята (пръстта) за пет минути отново ще изсъхне. Даже ще се напука. Знаеш Селим на тукашната горещина не се издържа. Казват топлото тегли топлото. Тая горещи какво ли не напомня на човек ? И Хатидже е младо момиче. .. Ти си огън и тя барут , може ли огънят и барутът да бъдат на едно място?
- СЕЛИМ - Агам аз грешка не бих направил. .. Бъди спокоен.
(Променя темата) Изглежда заема са го просрочили ...
- ШАБАН - Ти от къде знаеш ?
СЕЛИМ - Шабан Ага , иначе Господарят Хюсейин ще гощава ли целият народ от долината ?
- ШАБАН - Просрочи се! *(Излизайки)* Не се бави! Ела да ми помогнеш!..
(Шабан излиза. След него СЕЛИМ...)

(СТАДО:)
ПЕСЕНТА НА СТАДОТО

Раждаме се ненаситни !
Въпреки всичко и ние живеем !
Като говорим мълчим !
Знаем, че така не върви !

Водят ни със сопи !
Укротяват ни с глад !
Замлъкваме без да можем да се замислим!
Знаем , че така не върви !

Ако кажем не може става им тясно !
Вмесват се със сопи и тояги!
Поделят присъщото на нас!
Знаем, че така не върви!

За да предотвратим препятствията
За да се доберем до помирение
Пътят е в сдружението !
Знаем , че така не върви !

СЕЛИМ - *(СЕЛИМ към Черната овчица)* Трябва да изберем 3 агнета!
Какво да направим? Кой да изберем ?
(Черната овчица гледа жално мило...)

СЕЛИМ - *(СЕЛИМ разбира, че овцата е натъжена).* Няма какво да се
направи! Господарят ни така е заповядал...Помогни ми... Не стой
така!

*(СЕЛИМ поглежда към стадото... С очите си търси
агнетата..Черната Овца и тя гледа към стадото..
Майката на едно от агънцата се мъчи да скрие своето агънце.....*

*СЕЛИМ вижда това. С ръцете си се мъчи да си пробие път из
стадото и иска да вземе агънцето, което е при майка си.*

*Майката овца се противопоставя и възпира СЕЛИМ...Насила
СЕЛИМ се мъчи да отдели агънцето от майката. Агънцето се
противопоставя. СЕЛИМ влачи агънцето и другите овце се мъчат
за възпрат СЕЛИМ. Двете кучета скачайки веднага укротяват
стадото и отварят път на СЕЛИМ...*

*СЕЛИМ нарамва агнето и го занася вън...След малко се чува как
СЕЛИМ казва "Хади на слука да ние" или Бисмиллях..*

СЕЛИМ идва отново. Две агънца едното слабичко, другото закръглено се мъчат да се скрият зад майките си.
И двете агънца примират от страх.
СЕЛИМ ги вижда. Тръгва към тях ,но другите овце се мъчат да го възпрат и да му попречат.

И пак двете кучета влизат в действие... Отварят път ... СЕЛИМ напредвайки успява да се добере до по едричкото агне...Залавя го,взема го и тръгва да го остави при другото агне. В този моят агнето се противопоставя , гърчи се в скута на СЕЛИМ, изтиква СЕЛИМ... СЕЛИМ загубвайки равновесие пада на земята.. Всички овце на един глас започват да се смеят. Но това е един трагичен смях..

Агънцето ,което се е отскубнало от ръцете на СЕЛИМ този път побягва и отива най отзад в стадото. Когато агнето тича, овцето му правят път за да избяга.

СЕЛИМ отново е в действие. В един момент рязко секва смехът на овцете от стадото,вместо смехът се чуват скимтене и викове.

Когато СЕЛИМ с очи търси едричкото агне, възстановява се абсолютна тишина.

СЕЛИМ вижда слабичкото агне. .. Канейки се да тръгне и в последният момент се отказва и отново започва да търси едричкото агънце.Като не го вижда се ядосва. ЧЕРНАТА ОВЦА вижда че СЕЛИМ е ядосан. Виждайки това, не се стърпява и отива при СЕЛИМ. СЕЛИМ с помощта и на кучетата се добира до агнето. Агнето се е отдръпнало изцяло в къошето.

Селим този път без да се напруга, с двете си ръце хваща агнето и го занася при другото агънце .Измъчените агънца са в очакване.... Чува се как СЕЛИМ отново казва " Бисмиллях . На слука"

СЕЛИМ отново идва при овцете.

Овцете в безизходица се мъчат да възпрат СЕЛИМ.

СЕЛИМ нарамва слабичкото агънце.

Вървейки СЕЛИМ вижда ядът в очите на овцете.... Излиза.

След малко пак се чува " Бисмиллях. На слука"

Вън дъждът е спрял.

Изведнъж вътре се е озарило от слънцето.

Значи слънцето се е спасило от облаците.

Е това е летен дъжд,бързичко е спрял.

ЧЕРНАТА ОВЦА не знаейки кого да упрекне гледа всички с отбягващ поглед .

ОВЦЕТЕ разпръснати започват безгласно да пъшкат, да скимтят...

*ЧЕРНАТА ОВЦА стои неподвижно на мястото си.
Двете кучета за всеки случай, за да не се случи нещо са пресекли
пътя на стадото.*

(ОВЦЕТЕ:)

ЕЛЕГИЯ ЗА ОВЦЕТЕ

Овца срещу овца се появява
Хвърлих отгоре тяхната им завивка
Неможах да те взема рожбо
Продадох те на кървави палачи..

Върти се в небето черна птица
Неприбира рожбата в гнездото си
Да вървим рожбо ,
Моето сърце е в Къзълърмак (Червената река)

Облаци в небето, сякаш зимно време
Приближава повей от твоята красота
Жално мило плаче
рожбата в своето легло..

Рожбо , мене ме вятър гони
Отсреща ме порони,
Доспа ми се на рожбата
Ела на ме повиеш..

Черна овцо, черна овцо!
Рожба проплака..
Блее по баири...
Плаче и блее
по своята рожба потирена ..

Кой низи тези слова?
Не се ли сменя тази орис?
Нека не мирише на сняг тази земя!

(Овцете сякаш са се наговорили обръщат гърбовете си към СЕЛИМ...)

СЕЛИМ - *(Към черната овчица)* Ти мислиш ли, че на мен не ми е мъчно?
(Към овцете) Вие мислите ли си, че на мен не ми е мъчно?
Условията са такива . Така се иска, какво мога да направя?

(Тишина... Но безвучно се стичат сълзи от очите на СЕЛИМ...)

Вътре в шатрата на Хюсейин Ага

*(Слънцете препича....Времето е много, много горещо.
Първо ЗЕХРА, след нея вътре влиза ШАБАН.)*

- ЗЕХРА - За такива неща, може ли да се разговаря пред всички?
ШАБАН - Не съм говорил. Само казах, че имам да им говоря...
ЗЕХРА - Разказвай..
ШАБАН - Когато влязох в кошарата, в този момент Хатидже излизаше навън... Само това исках да ти кажа.. отишла в кошарата да те търси...Така каза...
ЗЕХРА - Че защо ме търси там?
ШАБАН - Незнам... Това трябва да попиташ Хатидже..
ЗЕХРА - И уж сме роднини... Не направих ли така, че да те вземат на работа?
ШАБАН - Да така е.
ЗЕХРА - Не те ли вземахме на работа защото им казах че си умен?
Ако днеска си сит дължиш го на мен.
Някой освен теб видя ли това?
ШАБАН - Само аз и Аллах (Господ) !
ЗЕХРА - Не казвай на никого!
ШАБАН - Няма да кажа ...
ЗЕХРА - Ама ще проговориш.
ШАБАН - Не няма. Всъщност те така си стояха... и бързичко се пооправиха...
ЗЕХРА - Огънят и барутът могат ли да бъдат един до друг?
ШАБАН - И аз така мисля и затова ти казах,,
ЗЕХРА - Не остана спокойствие за мен.. Докачливо, мръсно е това момиче !
Най важното не ме обикна и това е.. Невъзприема... Все иска да види починалата си майка.. И затова иска или не иска все ме сравнява с майка си ... Ето ти безпокойство... Да бяхме задомили това момиче .
ШАБАН - Е нека я дадем на Селим и да свърши всичко...
ЗЕХРА - *(Ядосана)* Не може! За Селим не може!...
ШАБАН - Защо да не може! Правото да ти кажа, хем си подхождат един на друг...
ЗЕХРА - Не си подхождат! *(Изведнъж.)* Не видя ли Мехмет!
ШАБАН - Мехмет, синът на Али Ага ли?
ЗЕХРА - Да... За какво мислиш, че са поканени тази вечер?
ШАБАН - Защото просрочили заема... *(Усмивва се)* Или?
ЗЕХРА - Мехмет е точно за Хатидже...
ШАБАН - Сега се разбра... Зехра от тебе трябва да го е страх човек... Да видим дали той ще хареса Хатидже?
ЗЕХРА - Ще я хареса...
ШАБАН - Откъде знаеш?
ЗЕХРА - Отпреди беше видял момичето.. Хареса я...
Искам още един път да се видят...

ШАБАН - Ами Хатидже?
ЗЕХРА - Ще се съгласи. Щом баща ѝ каже «ДА» какво може да каже тя?
ШАБАН - Не знам Зехра, може и да не го хареса...
ЗЕХРА - Ще го хареса...
ШАБАН - Не се ядосвай, но Мехмет с единият крак понакуцва..
ЗЕХРА - Туй да му е кусура... Хатидже ще намери ли по подходящ от Мехмет ...
Висок, снажен със светъл тен... Освен това той не накуцва по рождение..
Говори се ,че е паднал от кон... Не забравяй , да ти кажа ли само при
бедните накуцването се приема като кусур. При богатите е заслуга.

*(От вѐн се чува гласът от подковите на приближаващите се коне.
ЗЕХРА и ШАБАН поглеждат от вратата на шатрата)*

ЗЕХРА - Тичай посрещни ги!
(ШАБАН отива... След малко идват заедно с ХЮСЕЙИН АГА)
ЗЕХРА - Добре дошъл Бей !
ХЮСЕЙИН АГА - Добре заварил ..
(ХЮСЕЙИН АГА минава и сѐда. Уморен е.)

ХЮСЕЙИН - Приготовленията готови ли са ?
ЗЕХРА - Готови са.
ХЮСЕЙИН - Агнетата ?
ШАБАН - Селим заколи три агнета....
ХЮСЕЙИН - Добре.....Ако трябва още едно агне можем да заколим. Просрочи заема
ми... Почерпката трябва да бѐде безупречна. ШАБАН ти иди следи за
приготовленията...И Хатидже да дойде при теб.
ШАБАН - Добре агам....*(Излиза)*
ХЮСЕЙИН- Кѐде е Хатидже ?
ЗЕХРА - От кѐде да знам ?
ХЮСЕЙИН - Пак ли нещо стана ?
ЗЕХРА - Не. Няма нищо.....
ХЮСЕЙИН - Кажи де.....
ЗЕХРА - Защо да ти кажа. След това мислиш, че се заяждам с нея...
ХЮСЕЙИН - Сега кѐде е ?
ЗЕХРА - Аз от кѐде да знам!
ХЮСЕЙИН - *(Ядосва се)* Виж ЗЕХРА! Отново ме предизвикваш! Хатидже е вече
момиче за женене, а ти всеки път ме накарваш да я набия.
ЗЕХРА - Тя няма никаква вина така ли, все аз ли си измислям.
ХЮСЕЙИН - Не е така!...*(Успокоява се)*. Ама някои неща не трябва да ги виждаш.
Утре в други ден ще отлети от нас.....Ще се обиди и на теб и на мен и друг
път вече, не ще ни каже майко, татко....
ЗЕХРА - Сега казва ли? Казвам ѝ казвай ми «како», тя на инат ми вика майко.
ХЮСЕЙИН- Тя така по инерция....Поначало сте почти връстнички. Нека да не се
отдели с лоши спомени от нас. .. Изглежда, днес утре ще отлети от
гнездото си.
ЗЕХРА - Защо си мислиш така ?
ХЮСЕЙИН- Али Ага прехвалва Мехмет....Цял ден го хвали.
ЗЕХРА - Ами ако Хатидже не иска ?
ХЮСЕЙИН- Защо да не иска ? Или знаеш нещо ?
ЗЕХРА - Ако не ѝ е присърце, може да не иска.... може..
ХЮСЕЙИН- В моята къща, аз ако кажа «Да», може ли Хатидже да каже «Не»

(да откаже)

Ти криеш нещо под езика си....Кажми да видим какво стана днес ?

ЗЕХРА - Ти я попитай, "майка ти днес , като те изпрати за прането, какво стана " ?

ХЮСЕЙИН- Не увъртай жено, кажи какво е станало!

ЗЕХРА - *(Вижда ,че ХАТИДЖЕ е дошла).* Питай нея ! *(Излиза)*

ХАТИДЖЕ - Добре дошъл татко...

ХЮСЕЙИН- Добре заварил дъще...Защо ЗЕХРА пак ти се ядоса?

ХАТИДЖЕ - Не зная какво е причината татко...Както си стояхме..."Казала съм и майко така каза !" , "Казала съм и како !"..."Криво съм погледнала "Право съм погледнала "... Все такива неща ... като търсиш причини все ще намериш.

ХЮСЕЙИН- Така не може да върви Хатидже... Един ден даже не минава без да се дразните със ЗЕХРА... Още отначало и двете не се обикнахте. Особено ти, изобщо не обикна ЗЕХРА...

ХАТИДЖЕ - Как да я обикна татко? Като имах такава добра родна майка, как да обикна друга? Майка ми да беше ме вземала със себе си в черната земя?

ХЮСЕЙИН- Аз ли исках майкати да умре? Ние ли вземахме душата ѝ ? Дойде от пръстта и се върна в пръстта.... Какво можех да направя? Един мъж, не може все да остане вдовец ? Да кажем, че ти днес ще ме гледаш... Утре какво ще стане ?Момиче за женене си ...Като изхвъркнеш от гнездото си , значи моята работа е свършила (приключила)...

(ХЮСЕЙИН:)

БЕЗИЗХОДИЦА (СТАРОСТТА НЕ Е РАДОСТ)

Защо са тези сълзи по миглите ми (по клепачите ми)

Те се не задържат смесват се с дъжда

Осеняват душата ми спомени ,

Залязващото слънце се спотайва в душата ми.

Главата ми обърната към слънцето

Жена ми, скъпата ми жена преминала в другият свят

Не остана за мен място в този лъжовен свят

Останъл съм без огън , изчерпа се живецаът в мен.....

Пресъхна изворът, изтегли се водата ми !

Приведе се вече моята снага !

Преминавайки вече с бастун през планини, реки и ливади!

Не хваща вече въглен огънят в мен.

Мъчително приближавам седемдесетте.

Приключва късна есен идва вече зима в моя живот.

Когато приближава смъртта възглавницата се навлажнява

Свърши живеца, силата, желанието в мен.

Не бе изход женитбада с млада жена...

В този свят едва ли ще остане нещо след мен.

Когато остър вятър повее, то чинарът се поваля!

Както в буря се разхвърчават листата,
Както пръстта жадува за дъжд ,
Както вече многобройните бели коси са в главата ми
Така разпилени са , оголените вече мои мечти.

ХАТИДЖЕ - Татко! Знам , че не трябва да превишавам границите си ... Даже не би трябвало да се осмеля да кажа, че си прав ... Но виж че...

ХЮСЕЙИН- *(Започва да става строг)* Недей ! Прекрати ! Знай си мястото! Знай, че си обичана, не превишавай границите! Трябва да се разбираш с майка си... Потрай още малко... Не винаги само Зехра е виновна.. Тя знае, че ти още отначалото не я искаше.. Напълно нормално е да иска да си отмъсти... Ти след като не я възприе как може да очакваш тя да те обикне? Не търси винаги вината в другите! Постави се и на нейно място и така ще предотвратиш сплетните и раздорите... и тогава ще разбереш защо тя се държи така с теб! И тогава така лесно не ще я обвиняваш. Разбрах ме ли се?

ХАТИДЖЕ - Татко не е в мои ръце. ... Тъгувам по майка.....Сънувам я постоянно.

ХЮСЕЙИН- *(Разчувства се)* Но не го показва) Разбрах ме ли се ?

ХАТИДЖЕ- Разбрах татко ?

ХЮСЕЙИН- Днес мръсното пране ли изпра?

ХАТИДЖЕ - Да татко.

ХЮСЕЙИН- Браво! И какво стана ?

ХАТИДЖЕ - Нищо не е станало татко. Дъжд, кал не казах отидох и ги изпрах....

ХЮСЕЙИН- Друго ?

ХАТИДЖЕ - *(Подозирайки)* Като минавах пред кошарата видях бате Селим и влязох при него...Малко погалих Черната овца....Точно като излизах от кошарата ме видя икономът .

ХЮСЕЙИН - Друго ?

ХАТИДЖЕ- *(Напълно безобидно)* Татко само погалих ЧЕРНАТА ОВЦА...

Ако не искаш друг път няма да я галя. Да ми изтекат очите даже и агънцата не успях да погалья.. веднага отидох да изпера прането...
(ШАБАН влиза.)

ХЮСЕЙИН- Хайди иди ! Помагай при приготовленията !

(ХАТИДЖЕ излиза)

ХЮСЕЙИН- Как са приготовленията ?

ШАБАН - Готови са господарю.

ХЮСЕЙИН- Да не липсва нещо !

ШАБАН - Всичко е както трябва.

ХЮСЕЙИН- Тази вечер повикайте и Текетата-ганцьори. Ще бъде весело с тях, ще ни забавляват.

ШАБАН - Добре Бей ..

ХЮСЕЙИН - Какво направи този СЕЛИМ ?

ШАБАН - Закла агнетата ...

ХЮСЕЙИН- Не питам това..... Видял си ги днес заедно с Хатидже!

ШАБАН - *(Объркан)* Видях Бей..

ХЮСЕЙИН- Шабан, Хатидже е моя дъщеря... Селим е един пастир ? Може ли да се приближи до дъщеря ми с друга цел ?

ШАБАН - Не може да се приближи, господарю...

ХЮСЕЙИН- Тогава от къде излязоха тези дрънканици ? Освен това тези думи пряко

ме засягат.....Шабан, ако изкочат някои ненужни одумки Това ще ме ядоса..... Какво е направила Хатидже? Отишла и погалила ЧЕРНАТА ОВЦА... От сега нататък да внимаваш, това което говориш.

ШАБАН - Съмнявате ли се в мен господарю? Аз съм вашият иконом...

ХЮСЕЙИН- Не се съмнявам в теб...Ако се съмнявах, щях ли да ти кажа тези неща?

Щях да направя каквото трябва и толкова... и така щеше да свърши...

(Посочва му да излезе) Ще си полегна малко...

Когато наближи идването на гостите обадете ми се !

Вечерта ще бъде дълга....

ШАБАН- Както искаш господарю.

(ШАБАН излиза. Хюсейин се опъва на леглото...)

Долината (народа от долината)

Слънцето залязва

Огънят запален гори...

Ври голям казан....

Агнетата се жарят на чевирме.. СЕЛИМ е пред кошарата.

За народа е направена голяма земна софра.

За гостите в шатрана е направена (подредена) голяма софра ,така че отътре всичко да може да се вижда....

Под напътствията на ЗЕХРА и ШАБАН смесено мъже и жени усилено са заети с приготовленията.

Няколко от децата наоколо, открадват си от вече направените салати и други подобни ястия.

Изгледът(погледнато от вън) сцената напомня панаир... Но безшумен панаир.

Един мъж видимо наблюдател, от високо наблюдава идването на гостите..)

(ОБЦЕТЕ:)

МЪЖЕ

На нивите по земята,
По пътищата за фабриките,
Седем слоя под земята,
Мъже сме ние, произвеждаме !

Раждането ни носи радост,
Не липсва похот в нашият живот,
Гордост сме за нашите бащи,
Мъже сме ние, обичани!

Застрелват ни за чест,
Гнием по затвори ,
Потхвърляме се в ръцете на обичаните от нас,
Мъже сме ние прокудени и изоставени !

Изтезанията са за нас !
Защитници сме на онеправданите!
Потирени в чужди земи !
Мъже сме ние, устояваме !

Хвърляме заврове за хазарт ,
Борим се по площадите,
При войни, при сеч, ние не униваме, а умираме!

Ние сме Ългаз, Ариф, Илхан, Андай,
Факир, Саит, Вели, Юнус
Осман, Бекир, Васъф Хасан,
Мустафа, Супхи.

Ние сме Караджаоглан, Назъм,
Орхан, Яшар, Пир Султан,
Али, Азиз, Насреддин,

Бьорклюдже, Бедреттин.

(ОВЦЕТЕ:)

ЖЕНИ

По нивите, по земите,
по треви и ливадите,
по чаршии , по пазарите
ние сме жени и произвеждаме !

По дюкяни, магазини
по тезгяхи във фабрики и
пътищата, семействата, кухните
ние сме жени и работим !

По барове и павйони
части и публични,
по улици , площади
ние сме жени и се събличаме.

Раждаме деца
Люлеем люлки,
храним, обличаме,
майки сме ние,
отглеждаме деца!

Жени, любими ние сме
Ние, девственни момичета,
Заради девственност убиват майки,
Унищожените сме ние !

Накратко ние сме жени,
Къса пола, дълги коси !
Подритвани, хулени, неуважавани
пребити от бой, необичани !

Разбира се има разрешение
Вслушайте се в моите слова,
Спасението е в единството между нас.
Мъжете трябва да знаят това!

- ШАБАН - *(Приближава се към ЗЕХРА малко ядосано).* Знаеш ли какво ме попита Хюсейин Ага ?
- ЗЕХРА - Какво?
- ШАБАН - Че Хатидже е отишла в кошарата ...
- ЗЕХРА - Аз не съм казала....
- ШАБАН - Ако аз и ти не сме казали, тогава ХАТИДЖЕ ли е каза ?
- ЗЕХРА - Вероятно тя е казала ...

(приближава едно дете..)

- ШАБАН - Работата ти е само в сплетни ... Ако още веднъж се случи това, Хюсейин Ага ще ме уволни..
- ЗЕХРА - На теб нищо не може да ти се случи....Докато си при мен, никой не може да те докосне! Остави тези неща....Слушай ме добре...Ще направим така че, Мехмет още веднъж да види Хатидже и да я хареса . Види ли я, да се влюби в нея. Тогава искай от мен каквото си пожелаеш.

(ЗЕХРА и ШАБАН се отдалечават в различни посоки...

ДЕТЕТО с очи търси ХАТИДЖЕ...

Вече слънцето се е скрило, от запаленият огън народът в долината още повече се е развеселил...

Усилено продължават приготовленията.)

НАБЛЮДАТЕЛЯТ - Идват ! Идвааааат!

(Народа оставя работата си и започва да следи идващите. ШАБАН бързичко отива в шатрата на ХЮСЕЙИН АГА. След малко заедно излизат и идват...)

ХЮСЕЙИН - *(Към Шабан)* Вземи един двама човека при себеси и отидете да посрещнете идващите) !

(ŞABAN eliyle iki kişiye işaret ederek seğirtir izleyicilerin göremediği alana..

(ШАБАН правейки обозначения с ръцете си повиква двама човека..)

Тримата възрастни от старейшините идват при ХЮСЕЙИН АГА... ХЮСЕЙИН е с уважение към тях... След малко най отпред АЛИ АГА, след него ХЮСЕЙИН и синът му МЕХМЕТ следват ги въоражените охранители..(пазачи..) Мехмет се мъчи да не показва но въпреки всичко накуцва.

ШАБАН тихичко нещо разказва на МЕХМЕТ.

ШАБАН стои изправен на кръка и с поглед посочва ХАТИДЖЕ на Мехмет .

МЕХМЕТ с голям интерес поглежда към ХАТИДЖЕ... Върви без да си отделя очите от нея.

*ХЮСЕЙИН АГА усмихвайки се посреща гостите на крак .
И двете страни сякаш очакват някакъв церемониален празник.
ХЮСЕЙИН АГА и АЛИ АГА няколко пъти се прегръщат.)*

ХЮСЕЙИН - Добре дошли..
АЛИ АГА - Добре заварили.
ХЮСЕЙИН - Гордост е за нас, че сте дошли Али Ага!
АЛИ АГА - Поканата Ви е гордост за нас....
ХЮСЕЙИН- Добре дошъл синко...
МЕХМЕТ - *(Без да си отделя очите от Хатидже)* Да си жив чичо Хюсейин .

1. ВЪЗРАСТЕН - Добре дошли..
2. ВЪЗРАСТЕН - Гордост е за нас.
3. ВЪЗРАСТЕН - Радваме се, че дойдохте.
АЛИ АГА - Благодаря .. Да си жив..
ХЮСЕЙИН - Заповядайте..

*(ХЮСЕЙИН АГА с ръка посочва масата и всички вървят към масата)
Първо АЛИ АГА после синът му МЕХМЕТ сядат, а след това и
останалите. Под напътствията на ШАБАН на масата за почерпка се
носят всякакви напитки и ястия...)*

ЗЕХРА - Добре дошли.
ХЮСЕЙИН - Запознайте се, това е жена ми.
АЛИ АГА - Зная, зная да сте живи и здрави...
ЗЕХРА - И ти добре си дошъл Мехмет...
МЕХМЕТ - *(Очите му са върху ХАТИДЖЕ)* Благодаря...
ХЮСЕЙИН - Дъщеря ми ХАТИДЖЕ
ХАТИДЖЕ - Добре дошли...
АЛИ АГА - *(Следи с поглед Хатидже от главата до петите.)* ХАТИДЖЕ какво голямо и красиво момиче си станала, аз те помня ей такава малка.
(Обиц смях...)

ХЮСЕЙИН - *(Вдига чашата, която е в ръката му)* Добре дошли...Гордост е за нас ,че се отзовахте на поканата ни за гостуване. Искам да кажа няколко думи. Но никакви думи няма да изразят чувството ми на благодарност към Али Ага.....В труден момент много ни помогна, просрочи заемите ни. Това е голяма помощ за нас, това означава голяма дружба за нас и за целият ни народ. Ние никога няма да забравим тази добрина и ще се отплатим с добро. Желаям ви всичко добро и щастлив живот.
(Вдигат се чаши за наздравица...)

АЛИ АГА- *(Вдига наздравица.)* Наш дълг е... трябваше да ви помогнем... след като сте в беда... Богатия човек трябва да може и да дава. Освен това трябва, винаги да се замисляме за това какъв съм станал днес « НЕ ", а какъв ще стана в бъдеще . Това е присъщо за човека... Трябваше да ви помогна. Даже не трябва да говорим за това . Кой знае може да дойде ден ти Хюсейин Ага , да се наложи да ми помогнеш...
Вдигам наздравица за вашето здраве...
(Вдига наздравица и пресушават чашиите)

ХЮСЕЙИН - Да ви е сладко...

АЛИ АГА - Да ви е сладко...
ЗАЕДНО - Да ви е сладко...

(Започват да се хранят...

Обаче очите на МЕХМЕТ постоянно гледат ХАТИДЖЕ...

В един момент..... сякаш всичко се вижда през очите на МЕХМЕТ... Наоколо всичко е като снимка от фотоапарат... МЕХМЕТ не вижда нищо друго освен ХАТИДЖЕ... Това се вижда само от страна на ЗЕХРА... Личи си че се радва... ХАТИДЖЕ също чувства погледа върху себе си... Поглежда. Вижда как МЕХМЕТ жадно я гледа. Потръпва. Пропуска погледа на очите си.. Даже се безпокои от погледите на МЕХМЕТ.

АЛИ АГА улавя погледа на сина си към ХАТИДЖЕ... Подбутвайки го, посочва му яденето пред него...

ДЕТЕТО бавничко приближава към ХАТИДЖЕ... Казва ѝ нещо на ухото. ХАТИДЖЕ тихичко става от масата... Отива при отдалечаващото се дете..)

ХАТИДЖЕ - Какво има? Бързо говори!
ДЕТЕТО - Какво Хатидже... Тебе искат да те продадат!
ХАТИДЖЕ - Хатидже развълнувана .. На кого?
ДЕТЕТО - На Мехмет...
ХАТИДЖЕ - Откъде знаеш?
ДЕТЕТО - Чух като говорят Икономът и Мащехата ти...
ХАТИДЖЕ - Кога чу?
ДЕТЕТО - Преди малко...
ХАТИДЖЕ - Защо веднага не ми каза?
ДЕТЕТО - Не можах да те намеря ?
ХАТИДЖЕ - Не казвай на никого, разбра ли ?
ДЕТЕТО - Разбрах , няма да кажа !

(ДЕТЕТО тича към масата където е седнал народа...

ХАТИДЖЕ търси с поглед СЕЛИМ.

Вижда го. С очите си показва , че иска да му каже нещо важно..

ХАТИДЖЕ незабелязано отива към края на масата..

СЕЛИМ идва.)

СЕЛИМ - Какво стана , душа моя?
ХАТИДЖЕ - Тази нощ изведи ме от тук, вземи ме, открадни ме СЕЛИМ!

СЕЛИМ - Какво стана пак ?
ХАТИДЖЕ - Мене ще ме сватосат с МЕХМЕТ. (Мене ще ме продадат на МЕХМЕТ).
СЕЛИМ - Откъде излезе всичко това...
ХАТИДЖЕ - Детето е чуло като говорят Зехра и Шабан.. Преди малко ми каза.. Вземи ме Селим , открадни ме..
СЕЛИМ - Първо трябва да те поискам... Ако не те дадат , тогава ще помислим...
ХАТИДЖЕ - Боя се да не закъснеем Селим!
СЕЛИМ - Тази вечер ще те поискам от баща ти.. И то пред гостите..

Ти бъди спокойна! За да не разберат, че те няма иди сред тях...

*(СЕЛИМ прегръща ХАТИДЖЕ. Целува я.
ХАТИДЖЕ отскубвайки се от СЕЛИМ се отдалечава..
ХАТИДЖЕ идва тихичко и сяда на мястото си..
СЕЛИМ по различен друг път идва отново на масата..
Повиква детето при себеси. Тихичко казва нещо на детето..
ДЕТЕТО поклаща глава в знак че е разбрало казаното..
и тръгва към масата.. Приближава се към 1-вия възрастен мъж
СТАРЕЦ. Тихичко му казва нещо на ухото...*

*1-вия възрастен мъж изглежда не е чул детето. ДЕТЕТО отново му казва нещо.. ДЕТЕТО заминава..
1-вия възрастен мъж бавничко става от мястото си.
Никой не е разбрал какво е станало.
МЕХМЕТ постоянно гледа ХАТИДЖЕ..
1-вия възрастен мъж отива при СЕЛИМ. Малко се отдалечават.)*

СЕЛИМ - Обезпокоих ви чичо... Прощавай.
1-ВИЯ СТАРЕЦ - Няма нищо за прощаване, Селим. Кажете какво те мъчи..
СЕЛИМ - Чичо, тази вечер поискайте ръката на Хатидже за мен .
1-ВИЯ СТАРЕЦ - Тази вечер ли ?
СЕЛИМ - Да, тази вечер... Иначе ще стане късно..
1-ВИЯ СТАРЕЦ - Защо ще стане късно... Открито говори с мен, Селим!
СЕЛИМ - Трябва бързичко да действаме, защото ще дадат Хатидже на сина на Али Ага...

*(1-ВИЯ СТАРЕЦ - по възможно най бързия начин се връща на масата.
Тихичко сяда на мястото си... Веднага разказва случилото се на другия
старец... Малко трудно разказва, но е успял да разкаже..
Другия старец разказва чувото на страецът до него..
По погледите се разбират, че трябва да помогнат ... и пак тихичко
решават 1-ВИЯ СТАРЕЦ да поиска момичето..
В това време ШАБАН е при текетата-танцъри които ще излязат на
средата за да започнат да играят народния (кози) танц «ТЕКЕ
ЗОРТЛАМАСЪ».*

1.YAŞLI - *(Yüksek sesle.)* Hüseyin Ağa bir dileğimiz....
1-ВИЯ СТАРЕЦ - *(На висок глас.)* Уважаеми Хюсейин Ага...

*(1-ВИЯ СТАРЕЦ не е успял да се доизкаже..
В този момент
започва да се играе народния (кози) танц «ТЕКЕ ЗОРТЛАМАСЪ».*

*Чуват се изстрели.
СЕЛИМ И ХАТИДЖЕ чакат с нетърпение..
МЕХМЕТ не следи играта , а следи ХАТИДЖЕ.)*

НАРОДЕН (КОЗИ) ТАНЦ «ТЕКЕ ЗОРТЛАМАСЪ».

Камениста нива с плевели
Селим е с големи нозе
Недейте идва отгоре му
Още ново влюбен е той

Аз ти казах не идвай
Вечер не оставай
Голямата врата като я има
Не слизай през комина.

По рафтовете наредени чинии
смесени и странни
В странство звънят
ушите на моята изгора

*Аз ти казах не идвай
Вечер не оставай
Шолямата врата като я има
Не слизай през комина.*

*Цветчета, портокали
сторете ми път
изгората ми е сърдите
как ще се помирим?*

*Аз ти казах не идвай
Вечер не оставай
Голямата врата като я има
Не слизай през комина*

*Особенни дървета в гората
Който ги пали разбира
Майки, които раждат щерки
Нека те се казват Хатидже.*

*Аз ти казах не идвай
Вечер не оставай
Голяма врата като я има
Не слизай през комина*

(Народния танц свършва танцьорите сядат на масата)

1-ВИ СТАРЕЦ - (Повишавайки глас) Хюсейин Ага !
ХЮСЕЙИН - Какво има ?

(Тишина)

1-ВИ СТАРЕЦ - Имаме една молба към Вас... А и гостите не са ни чужди.... Освен това мисля, че това което искам да ви кажа, такава добра новина е правило да се сподели пред всички вас. И ние пред всички вас и пред скъпите ви гости, искаме да кажем това си желание.

ХЮСЕЙИН - Заинтересовахте ни ? Кажете какво е това ваше «добро желание» ?

1-ВИ СТАРЕЦ- ХЮСЕЙИН АГА.....Вие СЕЛИМ като какъв го познавате ?

(Тишина)

ХЮСЕЙИН Нашият овчар (пастир) ли ?

1-ВИ СТАРЕЦ - Да....

ХЮСЕЙИН - Добър човек е..Работлив е...Послушен.... Уважителен . Освен това може да му се разчита, държи на думата си.

1-ВИ СТАРЕЦ- И ние така мислим за него...

ХЮСЕЙИН - Не разбирам накъде клонят думите ти...

1-ВИ СТАРЕЦ- Само това дете е беден. Кажете Хюсейин Ага... Освен това, че е беден има ли нещо друго което да липсва, да е в недостатък на СЕЛИМ.

ХЮСЕЙИН - Няма.

(ZEHRA iyice huzursuzlanır ...)

1-ВИ СТАРЕЦ - Хюсейин Ага...И ние добре познаваме дъщеря ти Хатидже...

Дъщеря ти е много хубава , добросърдечна, откровенна, възпитана, примерна. А и Хатидже няма недостатък да е бедна, защото тя е единственната наследница на господарят на нашата долина.

(ZEHRA е обезпокоена)

ХЮСЕЙИН - *(Чувства че ZEHRA иска да се намеси в разговора и с ръка я прекъсва, с ръка и посочва да мълчи). Присъстващите възрастни са най уважаваните от управителният съвет.....*

(Обръща се към 1-ВИЯ СТАРЕЦ) Хайде кажете вече, това което искаш да ни кажеш.

1.YAŞLI - Kısacası... Allahın emri peygamberin kavliyle

Hatice'yi Selim 'e istiyoruz senden...

(Buz gibi bir sessizlik...)

1-ВИ ВЪЗРАСТЕН- *Накратко... С Ваше разрешение ние искаме ръката на ХАТИДЖЕ за СЕЛИМ*

(Мъртва тишина....)

ХЮСЕЙИН - Зашо бащата , дядото на СЕЛИМ не искат ръката на ХАТИДЖЕ, а ти искаш ръката на дъщеря ми ?

1-ВИ СТАРЕЦ -Зашото СЕЛИМ няма майка, баща , роднини. Всички са починали...Той е сирак. И затова ние искаме за Селим ръката на дъщеря ти.

ЗЕХРА - Как така я искате за СЕЛИМ, как може за един бедняк , да искате ръката на дъщерята на ХЮСЕЙИН АГА.

1-ВИ СТАРЕЦ- Тук не става въпрос за богатство. Ние тук говорим за любовта. Не е грехота, ако си беден и пак да можеш да поискаш нечия ръка.

ЗЕХРА - Те не са си подходящи.. Той е толкова беден.

ХЮСЕЙИН - ЗЕХРА, ти не се меси !

ЗЕХРА - Къде се е чуло и видяло една бейска дъщер да се жени за бедняк. Ако беше я поискал ХАТИДЖЕ един богаташки син, изобщо нямаше да се

- колебаем. Това не може да отива на званието и положението на нашият Хюсейин Ага..
- ХЮСЕЙИН - (Вече ядосан) Млъкни бе жено. Не се меси в моята работа. Не съм казал ДА !
(ЗЕХРА с ярост и негодувание излиза. Тишина.)
- АЛИ АГА - (Говори така, че наоколо хората да го чуят) И ние станахме свидетели на казаното. ХЮСЕЙИН АГА, ако разрешиш и ние да кажем нашето си мнение.
- ХЮСЕЙИН - Ще бъда много доволен да те чуя.
- АЛИ АГА - Виж ХЮСЕЙИН АГА...Дъщеря ти я искат хората от съвета на старейшините, до който и ти все се допитваш . Според мен да отхвърлиш това предложение, не е правилно. Първо като откажеш, ще обидиш членовете на управата..... От друга страна показвайки жестокост ще засегнеш СЕЛИМ.
- ХЮСЕЙИН - (Мъчи се да прикрие , че се е ядосал...) Как така това да е жестокост...
АЛИ АГА - Овчарят е млад мъж....Не отива да един бей да причинява мъка на младите.
- МЕХМЕТ - (Тихичко) Татко! Ние за какво дойдохме тук ?
АЛИ АГА - (Тихичко) Мълчи и слушай !
ХЮСЕЙИН - Значи, да я дам ли на СЕЛИМ ?
АЛИ АГА - (Говори така ,че само Хюсейин да го чуе) ХЮСЕЙИН АГА да съм ти казал да я дадеш).
- ХЮСЕЙИН - Ама не казваш «НЕЯ ДАВАЙ» ! Как така ?
АЛИ АГА - Ти си опитен ХЮСЕЙИН АГА. Възможно е хем да не дадеш дъщеря си , хем да не обидиш сватове.
- АЛИ АГА - Постави условие на СЕЛИМ .
ХЮСЕЙИН - Какво условие ?
АЛИ АГА - Знае е се и при насРазчуло се е за овчарите. Чобанинът познава своето стадо. Каквото каже овчарят , това прави стадото му. Чобанинът, кагато засвири с кавала си, можел да изправи овците си на задните им копита.
- ХЮСЕЙИН - Така се говори....
АЛИ АГА - Аз предлагам до утре до обяд да дават на стадото само сол. Да се дава само сол и никава вода. Стадото , цяла нощ и на следващият ден до обяд ще яде само сол без да пие вода. На другия ден около обяд стадото ще се изведе на малкото поточе , което се влива в река КЪЗЪЛЪРМАК (Червената река). На отсрещният брак ще доведат СЕЛИМ с кавала му. СЕЛИМ ще започне да свири с кавала си. Ако даже и една овца, без да е пила вода премине на отсрещният бряг, тогава браво на СЕЛИМ. ... Но ако даже и една овца пие вода , то тогава това е съдба нито Селим ще се обиди, нито пък членовете на управата ще се обидят. Какво ще кажеш Хюсейин Ага ?
- ХЮСЕЙИН - (Замисля се малко) Изглежда е добра мисъл да поставя такова условие.
АЛИ АГА - И по този начин няма да дадеш дъщеря си...И никой няма да се обиди.
ХЮСЕЙИН - Ама недей да казваш « не може» ! Може и да не може, може и да може Али Ага ?
- АЛИ АГА - (Напълно тихичко.) Виж Хюсейин Ага... Ние не сме дошли тук, нито да ядем, нито да пием и да се вселим, а сме дошли тук да поискаме ръката на дъщеря ти за моят син Мехмет... Защо не сме реагирали по бързо, защото не сме знаели, че ще се срещнем с такова нещо. Нито на

теб, нито на мен не ни отива да сме настоятелни.....Умът ни ще ни помогне да направим разврзката без да обидим никого. Хем вълкът сит, хем агнето цяло. Отгоре на това, ако разрешим положението по този начин, то тогава ще получим известност, която ще потече като река Къзълърмак (като Червената река).

ХЮСЕЙИН - Ами ако успее ?
АЛИ АГА - Ако овчарят успее и аз и ти трябва да приемем поражението и ти с достойнство трябва да дадеш дъщеря си на Селим . Но ти бъди спокоен. Чобанинът едва ли ще успее. Ще успее , когато рибата се покътери на дървото или когато КЪЗЪЛЪРМАК река потече обратно !

(Тихичко... МЕХМЕТ иска да каже нещо на баща си, но баща му го възпира не му разрешава да говори)...

МЕХМЕТ - *(Подозрително)* Кой ще контролира дали овцете ще ядат само сол ?
АЛИ АГА - *(Говори така че да го чуят всички)* Които ще контролират не трябва да са нито от страната на Селим нито пък от страната на Хюсейин Ага.
(Към съвета на управата) Предлагам нашата страна да бъде наблюдател. Кого по добре от нас ще намерите... Ние сме неутралната страна. Приемате ли?

(Възрастните се споглеждат и с очите си се уговарят.)

1-ВИ ВЪЗРАСТЕН - Добре .
АЛИ АГА - Хюсейин Ага...Ако и за теб е приемливо, то тогава след вечеря моите хора да бъдат пред стадото и да започнат да им дават сол .

ХЮСЕЙИН - Добре приемам.

1-ВИ ВЪЗРАСТЕН - И аз искам да съм сред наблюдателите.

АЛИ АГА - Можеш ли да издържиш на безсънието?

1-ВИ ВЪЗРАСТЕН - Ние възрастните не спим много , знаем че като влезем под пръстта ще спим много и никога няма да се събудим.

ХЮСЕЙИН - СЕЛИМ !

СЕЛИМ идва. МЕХМЕТ поглежда към СЕЛИМ, така каточели иска да го убие. СЕЛИМ стои прав на карак. И МЕХМЕТ е накрак. Поглеждат се.)

ХЮСЕЙИН - Обичам те младежо... Вярвам ти.Чобанин си на цялото ми стадо. Ако не те обичах и уважавах щях ли да те взема на работа при мен? *(Изчаква. Прави се, че се замисля.)* Ти си мой пастир и аз с удоволствие бих ти дал дъщеря си ако я заслужиш. Аз съм ти поверил цялото си стадо, мога да поверя и дъщеря си на теб.

СЕЛИМ - *(Иска да целуне ръцете на Хюсейин)* Да си жив Хюсейин Ага...

ХЮСЕЙИН - *(Хюсейин възпира Селим и не му разрешава да му целуне ръцете)* Знаеш имаме едно условие . Ако изпълниш това условие , разбира се че ще можеш да вземеш дъщеря ми..... Но ако не изпълниш условието ...Трябва да се примириш и да приемеш съдбата си и да забравиш за Хатидже. Хайде да започнат да дават сол на стадото. Утре точно по обяд ще преминеш на отрещният бряг на водата. Ще засвириш с кавала си и ще повикаш стадото си. Нито една овца не трябва и капчица вода да изпие. Ако мислиш, че няма да можеш да се справиш, кажи го отсега. Можеш отсега да се откажеш и да кажеш решението си. Кажете какво е решението ти ?

СЕЛИМ-

*(Обръща се към стадото. Поглежда всяка овца по отделно.
Всяка овца която е погледнал си обръща гърба към Селим.)
"Ще пробвам" казва Селим.*

(МЕХМЕТ:)

ПЕСЕНТА на МЕХМЕТ

За какво е богатството?
Условитя не са равни!
Хубавица ще те избере ли
Ако накуцва кракът ти!

Ах мой крак!
Защо накуцваш така?
Срамувам се аз!
Нараняваш моята гордост!

Ех тате , какво стори ти ?
Ако не бяхме закъснели
Щяхме ли да се срещнем с това положение ?

С един рамак даже напред аз трябва
да взема тази хубавица!
Даже да успее без вода да прекара стадото си
Аз не ще ти дам изгората си!

Не се подценявай, ти си богаташ.
Какво е един бедняк пред тебе
Ти си достен за тази хубавица !

Бракът е чудо
Правят се пишни сватби.
Един път вземеш ли девойката
Хайде на женитбата.

Ако не отидеш, то не се знае..
Какво е един куцукащ крак..
Аз съм много богат
И тя ще хване моята ръка.

Кошарата

(Стадото чака безшумно...Сякаш е в траур. Овчарските кучета са пред вратата на кошарата. ЧЕРНАТА ОВЦА е на по различно място. ..Тя също много страда. Влиза овчарят... Селим обваща с поглед общото недоволство.... Към която овца да се приближи.. .. тя с гръб се обръща към СЕЛИМ .. При колкото и овце да е отишъл СЕЛИМ все едно и също, овцете се обръщат с гръб към него.

Специално майките на агънцата които са заколени гледат Селим с още по голяма ярост.. Последната надежда на Селим е ЧЕРНАТА ОВЦА и той се приближава към нея.)

СЕЛИМ - ЧЕРНА МИ ОВЧИЦЕ, кажи ми моя черна овцо , моето стадо разсърди ли ми се?
Или и ти ли ми се сърдиш ?

ЧЕРНАТА ОВЦА - Мееееее!

СЕЛИМ- Не им ли обясни, че не съм аз този дето е искал да се заколят агънцата им.
Какво иди от мойта ръка. Черна ми овцо, уморих се да казвам за койли път това.
Вие си мислите, че на мен не ми е мъчно ли ? Аз защо дойдох в кошарата знаете ли ? След малко тук с чували ще се донесе сол. И вие всички ще изядете тази сол. Утре до обяд само сол ще ядете. Няма да ви се даде нито капка вода. Утре на обяд ще засвиря с кавала си и всички вие без да изпие нито капка вода ще преминете на отсрещната страна на течащата вода. И ти ще преминеш моя Черна овцо. И тогава Беят ще даде дъщеря си на мен. Ако само и една овца изпие даже и капка от течащата вода, то тогава беят няма да даде дъщеря си на мен.
Разбра ли ЧЕРНА ОВЦО?

(Тишина...)

(Овцете един друг се споглеждат....Специално агънцата на които са заколени погледите им се вижда, че повече са се озлобили.....Сякаш ..".Виж ..падна в ръцете ни" Започват да гледат СЕЛИМ с подценение и яд. Някои от овцете клатейки главите си на две страни, сякаш казват " Ще видиш ти утре какво ще стане". ЧЕРНАТА ОВЦА сякаш е малко по разбрана...Но видно е , че сякаш

не

(ЧЕРНАТА ОВЦА:)

ЗАПИТВАНЕ

Такъв герой като теб може ли да се
оприличава с палачът?
Човекът, който заколва тези от своя произход
На такъв може ли да се разчита?

Чобан Селим ти от нас си,
Може ли да ни изневеряваш
Ако обърнеш гръб на своя род
Ще получиш заслуженото си и ще бъдеш наказан.

Там където се чува твоя дума ,
Ти как може да убиеш нечия душа
Ако обърнеш гръб на своя същност ,
Как ще желаеш съжаление и пощада?

Стана палач , унищожи жива душа
Причини мъка на майките
Не се учудвай
Сам си го стори и сам си го намери !

СЕЛИМ- *(Попада в боязливост и страх)* Не казвам ,че нямам никаква вина. Може би най правилното е да оставя пастирството. Но знайте....Вие докато сте овце , аз или някой друг ще заколва вашите агънца. Порядъкът е такъв. Който и да дойде пак ще се заколват агънцата ви. Това искам да ви обясня. *(Овцете вече не клатят глави към СЕЛИМ но и все пак гледат хладно към СЕЛИМ.....Гледат и с погледите си се наговарят :- Все едно че им е ясно, че СЕЛИМ иска да ги заблуди .. Селим им казва : и Ако ще се съпротивлявате правете го за себе си за вашата съдба, а не заради мен !*
(извечно време мисли и се обръща към ЧЕРНАТА ОВЦА). Гората е велика...Гората е хубава...Всички гори са хубава..... Но ако не вее вятър гората не шуми. Нека това да е твоят вятър, моя ЧЕРНА ОВЧИЦЕ!.. Ти трябва да повееш и те да зашумят ! Но не забравяй, че който сам иска да повее, той е обречен и не го оставят жив.

(СЕЛИМ иска да излезе навън. Точно когато ще излиза идва ЗЕХРА изправя се срещу СЕЛИМ).

ЗЕХРА - Откажи се от тая работа !

СЕЛИМ - Какво казваш ти како?

ЗЕХРА - *(С едната си ръка хваща ръката на СЕЛИМ...а с другата си ръка му подава една дървена кутия, която я е скрила зад гърба си)*

Отвори! Отвори кутията ! (Като вижда че той стои неподвижен сама отваря кутиятаОт вътре се виждат бляскащи скъпоценности, накити, злато, златни монети .

СЕЛИМ - Господи, како !

ЗЕХРА - *(Хвърля кутията на земята. Като побъркана. Хваща СЕЛИМ за гърлото....от една страна стиска гърлото на СЕЛИМ ,а от друга страна му вика)*
Ще те удуша! Ще те удуша !

(Черната овца каточели е съжалила СЕЛИМ и се мъчи да влезе помежду им. СЕЛИМ хваща ръцете на ЗЕХРА и потози начин успява да се спаси.)

СЕЛИМ - *(Тихичко)* За срамотите пред хората! ЗЕХРА се навежда , надупва се .. СЕЛИМ се мъчи се да я спре. Ти не мислиш ли какво ще стане с гордостта на мъжът ти. Изведнъж упражнява сила върху ЗЕХРАТА и я захвърля на земята. Махай се! Махай се вече! Казах ти махни се !...

(ЗЕХРА този път започва да плаче....Хвърля се в краката на СЕЛИМ...)

СЕЛИМ - *(СЕЛИМ с кракът си я изритва.. като че ли се задавя)* Махни се вече!

ЗЕХРА- *(Като послушно котенце....От една страна плаче безшумно, от друга страна прибира кутията, която е донесла. Посмърчайки...)*

Казваш че обичаш момичето... Значи знаеш, какво е да обичаш. Не виждаш ли как те обичам? Обичам те.. Желая те... Вземи ме, нека избягаме от тук... Всичко каквото имам ще бъде твое... Пожали ме... Ако те няма, аз не искам да живея... И тогава ще умреш, съвестта ти ще се измъчва...

Не ми причинявай тази жестокост!

(ЗЕХРА:)

БЕЗУМНО ВЛЮБЕНА

Изгарям , изгарям чувствам се като развалина !
Безпомощна и жалка съм в ръцете на моята изгора.
Обикнах но той не ме пожела
И аз станах безделница !

Разцъфтяха рози в моята градина.
Славейчетата се разпяха.
В пазвата гърдата ми недокосната
Аз станах безделница !

Олеле малеле, аз какво да правя
Да се махна ли от тук ?
Луда е волята на сърцето ми,
Което не ще постигне своята цел
Колко съм безпомощна !

Други ще седнат на моят престол.
Проклинам аз съдбата си.
Отпуснах сърцето си в печал
Аз съм безумна !

(Вътре влизат двамата пазачи на Али Ага , които са нарамили два чувала със сол. Смъкват чувалите на земята. Извличат ги на по високо място.. ЗЕХРА скривайки кутията в ръцете си излиза навън. Хората които са докарали чувалите със сол гледат стадото. След малко ИКОНОМЪТ и другите отговорни лица влизат вътре с факли в ръцете си. След факлите са АЛИ АГА ХЮСЕЙИН АГА и МЕХМЕТ.

Кошарата е пълна с хора , които следят действието. Контрольорите отварят чувалите. Вземат едри парчета сол от чувала и ги разсипват пред стадото. Овцете от стадото веднага започват да ядат от солта....)

АЛИ АГА - *(Обръща се към хората си със висок глас) Тази нощ няма да спите !
Няма да се отделяте от кошарата. Разбрахте ли !*

1-ВИ НАБЛЮДАТЕЛ - Разбрах ...
2-РИ НАБЛЮДАТЕЛ - Разбрах...
ЗАЕДНО - Разбрахме...
ХЮСЕЙИН - *(Обръща се към АЛИ)* Да бяхте пренощували ...
АЛИ АГА - Хюсейин Ага .. Ние да си отидем.... Чака ни път...
ХЮСЕЙИН - И все пак да бяхте останали....

АЛИ АГА - Тази работа не беше предвидена , сутринта си имахме друга работа... Дали сме дума... Но откровенно, заинтригуван съм какво ще стане... овчарят дали ще успее да докара стадото на отсрещният бряг без да са пили никаква вода?

ШАБАН - Възможно ли е Бей ?
АЛИ АГА - В никакъв случай не започвайте без да сме дошли !
ХЮСЕЙИН - Разбира се, че ще ви чакаме!
АЛИ АГА - Около обяд ще бъдем тук !

(Първо АЛИ АГА после МЕХМЕТ после ХЮСЕЙИН АГА и другите излизат от кошарата).

Вътре остават само наблюдателите.

Върху камъните са и децата които следят действието.

Кошарата се осветлява от луната и от факлите.

Пред стадото непрекъснато се изсипва сол....

Вече кошарата все ще се вижда от страна на зрителите...

Ще се изсипва постоянно сол и когато продължават другите действия на сцената.)

Пред шатрата на ХЮСЕЙИН АГА.

(ХЮСЕЙИН седи върху един стол....ИКОНОМЪТ е прав...

При тях едно овчарско куче. ..

ХЮСЕЙИН си свива една цигаря и я запалва...)

ХЮСЕЙИН- Каква е тая работа Шабан ?

ШАБАН - Коя работа господарю?

ХЮСЕЙИН - Тая работа с поставеното условие ?

ШАБАН - Работата е в това господарю... Като се знаеше че Али Ага ще иска Хатидже за сина си... ако беше показал по различно отношение, то тогава щеше да бъде порицателно, хората щяха да го осъждат.

ХЮСЕЙИН- Като щяха да искат ръката на момичето, защо не побързаха? Ако бяха я поискали щяхме да я дадем и всичко щеше да свърши.. От Мехмет по подходящ ли щяхме да намерим?

ШАБАН - Според мен възрастните объркаха работата... Възрастните побързаха, ако се бяха позабавили, работата нямаше да достигне до това положение.

ХЮСЕЙИН - Значи и те са чули, че ХАТИДЖЕ ще я искат за МЕХМЕТ ?
И държейки страната на «СЕЛИМ» са дали своето решение.
Абе Шабан, ще успее ли Овчарят да прекара стадото?

ШАБАН - Възможно ли е това господарю?
ХЮСЕЙИН - Но той СЕЛИМ, господства над стадото си, стадото на него ме е подчинено !

ШАБАН - Номандският народ (народа от долината) както иска да види нещата така инсценирва истината... Мен ако ме питаш като обществен слух е, но очевидното е това .

ХЮСЕЙИН - Всъщност ние докарахме чобанинът там... Но виж! Аз му казах «откажи се» ... но той показва упорство. Каза « ще пробвам» От сега нататък, каквото и да се случи, СЕЛИМ повече като овчар не може да остане. Да прескочим тази работа, и на следващият ден е свършена работата на овчаря... Ти още от сега, вече се замисли за нов чобанин на стадото ни... Но първо, трябва да мислим за утрешният ден. Ами ако успее да прекара стадото на отрещният браг без да са пили вода?

ШАБАН - Работата със солта е друга господарю... Солта ще развали работата... Овцете ли ще издържат без вода... Ще се развали подчинеността им.

ХЮСЕЙИН - Остави сега тези гръмки слова... Ами кажи, ако успее да прекара стадото... какво ще правим?

ШАБАН - Няма такава възможност Господарю!

ХЮСЕЙИН - Допусни , че успее и прекара стадото отреща ? Какво ще правим тогава ?

ШАБАН - Господарю ще се раздумаш и ще се откажеш.

ХЮСЕЙИН - Не е ли срамота ?

ШАБАН - Всъщност, когато дъщерята на голям богаташ се даде на един беден чобанин, то тогава е срамота . Почини си малко господарю...
Ти се измори...!

ХЮСЕЙИН - *(Като преминава вътре)* Дано не се наложи да се откажа.... Лека нощ.

ХАТИДЖЕ бавно се изнизва навън. Известно време стои приклепнала в кьошето.

ПЕЧАЛНА ЛЮБОВ

*Не можах да отворя черния сандък..
Не можах да избира своя чеиз...
Жалко за моята младост
Не можах да избягам с пастира!*

*Ех да беше станало?
Ех стадото дано не беше сол яло
Каква полза изядоха солта
Болка прониза сърцето ми !*

*Разделиха косите ми на три..
После така разделени оплетха плитките ми...
Без да се добера до изгората си...
Скъришиха, счупиха ръцете и крилата ми!*

*Ако изхпният водата овцете...
Чака ни печал...
Нека момичетата изкопаят гроба ми !
Със сребърни златни лопати!*

(ХАТИДЖЕ седи опечалена...)

Кошарата

(1-вия МЪЖ Мъжът непрекъснато изсипва сол на овцете... Солта в един от чувалите вече се е свършила. Наблюдателите за позадрямали. Правят усилия за да не заспят и да си свършат задълженията. Когато 1-вият МЪЖ се измори за изсипва сол, то тогава солтта продължава да се изсипва от 2-рия МЪЖ. Вече зе развиделява..)

1-вия МЪЖ - Вече почти ще свършите и вторият чувал... Постоянно ядете без да се замисляте...! Вражда и ненавист ли изпитвате към своят пастир ?

(СЕЛИМ влиза вътре. Гледа тихо и с безпокойство.)

2-рия МЪЖ - *(Полусънен казва на 1-вият МЪЖ) (Какво, говориш със стадото ли ?)*

- 1.МЪЖ - Аз сипвам солтта , те я изяждат ! Питам ги вражда ли изпитват към СЕЛИМ?
- 2-рия МЪЖ - Овцете и невежият човек са едно и също нещо. От ненавист не, от глупост и невежество изядоха солтта.
- СЕЛИМ - Привет!
- 1-вия МЪЖ - Здравей СЕЛИМ..
- 2-рия МЪЖ - НЕ можа ли да спиш ?
- СЕЛИМ - Приятелю как да спя ? Който ще се явява на изпит може ли да спи !
- 1-вия МЪЖ - Погледни ги тия.. Как ядат ? Вражда ли изпитват към теб СЕЛИМ ?
- СЕЛИМ - Днес заколих трите им агънца...
(Дърпа от цигарата , която сам си е завил.) Предлага им цигари ?)
- 2-рия МЪЖ - Взема цигара и я запалва от факела.) Благодаря !
- 1-вия МЪЖ - Виж, приятелю Селим... Иди поспи малко... Вече почти се зазори. Трябва да си бодър и добре да свириш с кавала... И освен това, ако някой те види тук, може зли езица да пуснат ненужни приказки...
(СЕЛИМ гледа към ЧЕРНАТА ОВЦА.... ЧЕРНАТА ОВЦА гледа безучастно... Другите овце от стадото са без всякакъв интерес...)
(СЕЛИМ е отчаян.....
Слънцето показвайки се озарява СЕЛИМ...)

РАЗКАЯНИЕ!

*Казах «Не се подчинявайте»
Родните ни места и корените ни са еднакви,
Трябва да се сдружим!
Отидох заколих агнетата !*

*Господи какво направих аз?
Какво сторих аз?
Като заколих агнетата
Нима това не е изневяра ?*

*Безжалостен бях към агнетата
Изневерих на родът си...
Причиних мъка на майките..
Има ли място където да мога да спя ?*

*А всъщност вярата е в бъдещето!
Еднакъв е нашият произход и род
Трябва да се сдружим
Щом ще отидем в море и океани !*

(ЧЕРНАТА ОВЦА :)

ЗАШУМИ ГОРА МОЯ, ЗАШУМИ !

*Ние вярваме че разкажанието на Селим е истинско!
А що се отнася до изпита другари!
Той не е изпита на Селим !*

*Трябва рамо до рамо да бъдем
И остреца да преминем !
Работата си да свършим
И да съберем, тези които се обичат !*

*Душа сме дали ние за тази работа,
Не трябва да губим надежда.
Може ли да се пие от водата ?
Напразно ли е нашата надежда ?*

*Където повее вятър,
Зашумява гората !
Гръмки и звучен да е нашият глас
Та да ни чуе целият свят !*

Малка река

*(Номадският народ от долината е в очакване..
Стадото е в очакване..
Кучетата са в очакване....
ХЮСЕЙИН, ЗЕХРА, ХАТИДЖЕ и ШАБАН са в очакване..
СЕЛИМ е в очакване....СЕЛИМ изтощен, скърбящ и опечален е...
СТАДОТО и СЕЛИМ се гледат очи в очи....
Всички са от едната страна на течащата вода....)*

*(Идват АЛИ АГА и синът му МЕХМЕТ...
Някак неопределено им казват «Добре дошли».
СЕЛИМ и МЕХМЕТ се споглеждат очи в очи.
МЕХМЕТ като подлудял поглежда СЕЛИМ...
СЕЛИМ като чели обезнадежден поглежда Мехмет...
ХЮСЕЙИН с ръка посочва на СЕЛИМ да премине отрещи...
СЕЛИМ безнадеждно поглежда ХАТИДЖЕ...)*

Черната овца и стадото долавят този безнадежден поглед...
 СЕЛИМ преминава отрецна... Сяда да едно височко място... Изважда
 кавала си... Започва да свири с кавала си... Стадото и ЧЕРНАТА ОВЦА
 започват да слушат свиренето на кавала...
 Черната овца обикаля сред стадото каточели иска да ги предупреди...
 Стадото върви към течащата вода... Първо ЧЕРНАТА ОВЦА преминава
 водата...
 Който е по ред... преминава **отрещна без да е пило** от водата ...
 Овцата преминала водата застава до СЕЛИМ...
 Преминава и последната овца...
 ЧЕРНАТА ОВЦА идва и застава до СЕЛИМ...
 Стадото и ЧЕРНАТА ОВЦА с удоволствие слушат звуците от музиката на
 кавала.
 АЛИ АГА и ХЮСЕЙИН са разтърсени... МЕХМЕТ ядосан... ЗЕХРА разстроена
 и печална...
 ХАТИДЖЕ щастлива...
 СЕЛИМ вече е спрял свиренето на кавала..

1-ви ВЪЗРАРСТЕН - СЕЛИМ тази работа свърши..... Ти изпълни условието на
 ХЮСЕЙИН АГА ... ХАТИДЖЕ е вече твоя .
 (ХАТИДЖЕ тича към СЕЛИМ и го прегръща).

МЕХМЕТ - Татко! Татко , тази работа не стана !
 АЛИ АГА - Сега не е време да говорим за това .
 МЕХМЕТ - Знаеше, че исках това момиче !
 ХЮСЕЙИН - Ако бяхте действували по бързо щях да ви дам дъщеря си...
 АЛИ АГА - Не мислехме, че ще стане така ...
 ШАБАН - Откажи се !
 ЗЕХРА - Откажи се !
 ХЮСЕЙИН - До сутринта мислих, ако резултатът бъде такъв, какво трябва да
 направя... Излязла е веднъж думата и обещанието от устата ми... Не
 мога да се откажа! Ида искам, не мога да се откажа (*искрено и
 откровенно.*)
 Само смъртта на единия от двамата може да предотврати тази
 работа (развоя)!..

(МЕХМЕТ полекичка изважда от поясъ си (от кръста си) пистолета
 си. ЧЕРНАТА ОВЦА усещайки това което се кани да направи МЕХМЕТ
 става укрепление за СЕЛИМ.
 МЕХМЕТ стреля с оръжието си. ЧЕРНАТА ОВЦА е застреляна.
 МЕХМЕТ продължава да стреля. Другите овце се изправят по на двата
 си карака и решително застават до СЕЛИМ.....
ВСИЧКИ СА СЕ ПРЕВЪРНАЛИ В ХОРА.
 АЛИ АГА с ярост и негодувание взема оръжието от ръцете на синът си.
 От другата страна на водата остават АЛИ АГА, ХЮСЕЙИН,
 МЕХМЕТ, ШАБАН, техните хора, две КУЧЕТА и ЗЕХРА...)

(От другата страна на водата:)
 (Отново се пее еладата за КЪЗЪЛЪРМАК.....
 Вече по звучно по гръмкос въодушевление и ентузиазъм...Останалите
 от другата страна на водата, отстъпвайки се отдалечават от
 сцената.. Сцената остава за героите от другата страна...

ПЕСЕНТА НА КЪЗЪЛЪРМАК (ПЕСЕНТА НА ЧЕРВЕНАТА РЕКА) II

От небето, планините, от камъните
като светкавица слизаме!
От малката вода растейки
Отиваме до Къзълърмак!

След нас историята ни
Идваме с народните си песни!
Реката тече ли обратно?
Ще достигнем до морета и океани !

Ние не се броим на пръсти..
Изпозувайки ни, ние не се изчерпваме...
За един справедлив свят
Ще преодолеем всички несправедливости и угнетения.

С прегради и бентове можем ли
лесно да спрем това течение?
Ако разбутаме речното легло
Ще спре ли течението?

От време на време може да бъдем и победени , но
Не ще свършат нашите надежди!
Ние сме историята в бъдеще
Гледаме все в океани и морета..

Даже и да има все мъка и печал
Ние не униваме, ние не се рушим, ние не се проваляме
Това е човешкият произход.
Ние оцеляваме над мъките !

Ние се закаляваме при изтезания
несправедливости и кръв
Вътре в нас противоречия
носеци ни към бъдещия път!

Не забравяйте приятели
Ние ще достигнем до морета и океани !
Ще построим свят без войни и
експлуатации !

КРАЙ

Първо издание: 23 Декември 2000 г., Истанбул
Второ издание: 01 Октомври 2013 г., Истанбул

